

og fuldt, men skal have en Kontrol, en Formynder, der ved paakommende Løjlighed kan gribe ind og sætte den ud af Spillet. Det er denne Mangel paa Konsekvens, der tidligere har været i Højres Politik, ikke i deres Anskuelser, thi de konservative Anskuelser ere i og for sig lige saa berettigede som andre Anskuelser. Men i deres Politik ligger det, at man skal have denne Regulator, den privilegerede Valgret, til at passe paa den almindelige Valgret. Ud fra denne Betragtning burde Højre egentlig aldrig søge at komme i et godt Forhold til den almindelige Valgret, thi det vil i Virkeligheden sige, at de ville søge at faa den almindelige Valgret til at give sig selv et Mistillidsvotum. Den almindelige Valgret kan godt ved et Valg give sig et konservativt Udslag. Folkestemningen kan være i Bevægelse frem eller tilbage, snart mere konservativt, snart mere fremskridtsvenligt, dertil er der intet at sige. Men der er en Ting, den almindelige Valgret altid maa ønske, og det er at have suveræn Myndighed. Naar den almindelige Valgret har talt, enten det saa er i mere konservativ eller mere fremskridtsvenlig Retning, maa det, hvis man vil være logisk og konsekvent, have sit Forblivende ved dens Afgørelse.

Det ærede Medlem kom i Slutningen af sin Tale til at citere nogle Ord af Hørup, og det var ret interessant at blive Vidne til, at et Medlem, der nærer saadanne Anskuelser, som det ærede Medlem og hans Parti gøre, citerer en saadan Mand som Hørup, thi der er sikkert ikke megen Føling mellem Hørup og det Højreparti, der for Tiden findes i den danske Rigsdag. Det ærede Medlem siger, at Hørup en Gang skulde have sagt, at de konservative Ideer vare lige saa berettigede og lige saa folkelige som nogen anden Idé. Men det ærede Medlem gaar saa videre i sine Betragtninger. Efter at han har godkendt disse Ord, siger han, at de konservative Ideer ere lige saa fremskridtsvenlige og i Virkeligheden mere frihedselskende end de andre Partiers. Jeg maa først holde mig til Spørgsmaalet om de konservative Ideers Berettigelse. Jeg skal ikke gaa i Rette med det ærede Medlem om, hvorvidt Hørup har brugt disse Ord. Han kan godt have brugt dem, uden at vi derved faa et andet Indtryk af Hørup end det, vi kende fra hans lange politiske Virksomhed, thi det er klart, at konservative Ideer ere lige saa berettigede som andre. Samfundet er nemlig for os alle, og enhver har Lov til at have de Anskuelser, der behage ham bedst. Den ene har ingen Ret

til at bebrejde den anden, at han har en anden Anskuelse, men det har Højre ikke hidtil villet gaa ind paa. Det, der har været Grundkravet i Højres Rækker, har sandelig ikke været, at de konservative Ideer havde Eksistensberettigelse i Samfundet, men at de skulde have en begunstiget Stilling, Garantier, Kauteler, som man kalder det, med andre Ord, at de skulde nyde Forret. Det er den Tanke, Højre ikke kan komme bort fra.

Højre befinder sig i en helt anden Atmosfære end de demokratiske og frisindede Partier, idet disse forlange Ret for alle Anskuelser til at eksistere, og Grundlaget for deres Arbejde, for deres Tanker og Ideer er den almindelige Valgret. Men denne Lighed i Vilkaar og Arbejdsforhold vil Højre ikke gaa ind paa, det vil staa i en Særstilling, hvor det ikke er muligt for den almindelige Valgret at faa Ram paa dem, de ville indtage en begunstiget Stilling, de kunne slet ikke tænke sig at komme ned paa den gode, danske, flade Jord ved Siden af os andre og føle sig tilfredse med de samme Rettigheder, som vi andre gøre Krav paa at være i Besiddelse af. Der er en Fejl ved Højres Politik, det er ikke, at den er mere eller mindre konservativ, det har den Lov til at være, men den vil have en særlig Beskyttelse og Garanti for det, de kalde de konservative Ideer. Det er nemlig en tilsvarende Uret for dem, der staa udenfor og ikke have Andel i disse Rettigheder.

Ud fra Anerkendelsen af den almindelige Valgret kan Hørup godt have sagt, at de konservative Ideer ere lige saa berettigede som nogen anden Idé. Derimod stiller jeg mig mere tvivlende overfor, hvorvidt han kan have sagt, at de vare lige saa folkelige som andre Ideer. Det er nemlig noget ganske andet, og hvis Hørup har sagt det, synes jeg, det vilde staa i Modsætning til den skarpe Tanke og logiske Sans, der ellers vare saa særegne for Hørup. Men da det ærede Medlem altsaa tillod sig at citere Hørup, tykkes jeg, at han skulde have fortsat noget længere med at citere Hørup, for at vi kunde have vundet Klarhed over, om det ærede Medlem ogsaa paa et andet Omraade var enig med Hørup. Han skulde have citeret det Ord, som Hørup har sagt ikke en, men mange Gange, det Ord, der kendetegner Indholdet af Hørups Politik, og som vil omgive Hørup med en enestaaende Glans til sene Tider: „Ingen over og ingen ved Siden af Folketinget!” Det var mærkeligt, at det ærede Medlem ikke citerede dette Ord af Hørup og meddelte os, om han ogsaa kunde tiltræde det: